PE CINE SĂ CREDEM? PE RAMSEY? PE SALDANHA?

În ritmul debordant al sambelor, dezlănțuit de o sută douăzeci de mii de oameni, echipa **Braziliei** reintră în vestiarele **Maracanei,** avînd alături pe campioana „en litre". Doisprezece ani de primat mondial se reunesc, simbolic, în grupul de 22 de jucători care îl urmează, spre atît de doritele dușuri și saune, pe arbitrul uruguayan **Baretto.** Sînt momentele care succed meciului **Brazilia — Anglia,** atît de așteptata partidă a revanșei de zecile de mii de „cariocas", unicul subiect pentru ei în orele de plajă, pe **Copacabana.** Marea revanșă...

Cifrele au fixat-o la diferența minimă de un gol : 2–1 pentru „foști". Nici cînd o partidă de fotbal n-a fost așa de controversat comentată de cele două părți. Obișnuiți să găsim, mai ales în opiniile limpezite de orele de somn, după reciștigarea calmului, opinii comune, care să conducă la o concluzie valabilă pentru ambele tabere, ne întîlnim acum cu o pronunțare a diferențelor de optică, **avut mai mult ca oricînd evidența diferenței de optică existentă între arbitrii europeni și cei sud-americani. Dacă în Anglia, în 1966, au existat destule discuții și diferen-**

DUPĂ „MAREA REVANȘĂ"

de pe această temă, la anul, în Mexic, prevăd un veritabil dezastru. Mai ales că nu constat nici o inițativă din partea forului internațional în această privință. Nu l-am găsit bun, dintre jucători, decît pe Jairzinho. Fundașii Carlos Alberto și Rildo mi s-au părut foarte slabi. Pelé nu poate fi judecat. Cred că este ieșit din formă. Jucătorii mei s-au comportat bine".

SALDANHA (la o conferință de presă organizată a doua zi după întîlnire) : **„Cred că fotbalul nostru, apelînd numai la armele tehnicii a dat o lecție celui european. Chiar dacă au mai existat exagerări, chiar dacă am învins doar la limită și cu un mare efort în finalul partidei, socotesc că Brazilia și-a luat marea și mult dorita revanșă. Un capitol cu totul special trebuie dedicat arbitrajului : regret aprecierile pe care domnul Aston — delegatul comisiei de arbitraj F.I.F.A. — le-a făcut asupra modului de a conduce al uruguayanului Barreto. De ce, mă întreb ? Pentru că el a avut curajul să dicteze un penalti împotriva Angliei ? Se încearcă oare prin aceasta o influențare a întregului sistem de arbitraj de la viitorul campionat mondial ? Iarăși vor fi ținuți la index arbitrii sud-americani ?".**

Presa braziliană subliniază victoria oamenilor lui **Saldanha.** Ea respinge observațiile lui **Ramsey,** găsind însă spațiu și cuvinte spre a elogia experiența și forța de organizare a echipei engleze. Printre comentariile publicate de ziarele din **Rio de Janeiro** se află și unul sub semnătura lui **Desmond Hackett,** trimisul special al lui **„Daily Express".** În finalul acestui comentariu, ziaristul englez scrie : **„Campionii mondiali au făcut o demonstrație de tactică, logică și eficacitate, dar talentul individual al brazilienilor a sfîrșit prin a se impune".**

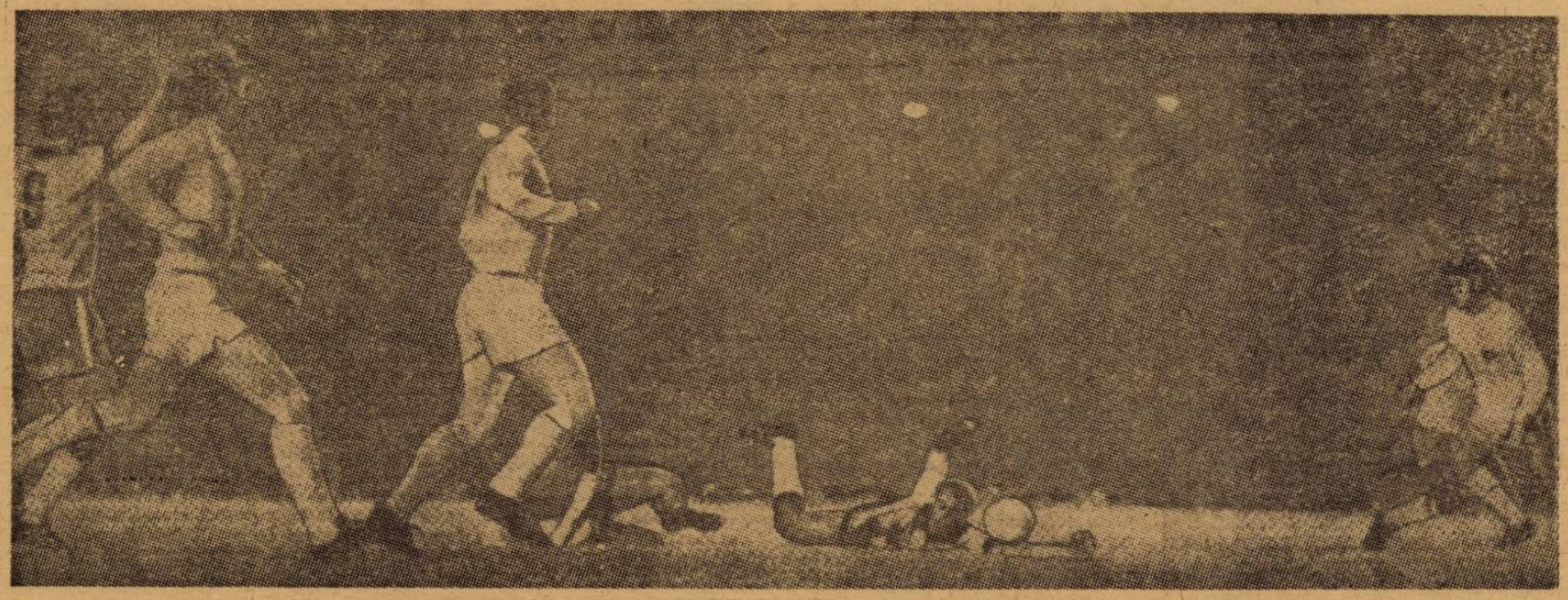

Moment vulcanic din partida Brazilia — Anglia : Gerson faultat în însă apărat de Banks

a doua zi, în conferințele de presă ale dimineții.

Ramsey și **Saldanha** se contrazic total. Unuia arbitrajul i s-a părut catastrofal, celălalt îl socotește excelent ; unuia, jocul brazilian nu i-a spus nimic ; celuilalt, fotbalul englez i se pare depășit.

Spre convingere, iată două extrase din părerile celor doi actori principali ai secvențelor de după marea revanșă :

ALF RAMSEY (cu cîteva minute înainte de urcarea în avion, pe aeroportul Galeao) : **„Arbitrajul mi s-a părut foarte slab. Acum am**

careu de Labone. Penaltiul va fi

În acest vîrtej al opiniilor a trecut mai puțin remarcată de cît se cerea ajungerea de către GILMAR la remarcabila performanță numită **„100 de meciuri în echipa națională".** Prevăzută inițial ca o prezență simbolică, utilizarea celebrului internațional s-a făcut pe toată durata partidei. GILMAR s-a comportat excelent demonstrînd că folosirea lui nu s-a rezumat la un gest de complezență din partea federației din **Rio,** dornică să-l ajute să atingă cele 100 de jocuri.

F.I.F.A. LA 65 DE ANI

F.I.F.A., autoritatea mondială care dirigueşte fotbalul internațional, a împlinit de curînd venerabila vîrstă de 65 de ani.

Curios, dar adevărat, este faptul că inițiativa creării unui asemenea organism nu s-a născut în **Anglia,** pe meleagurile unde a apărut sportul cu balonul rotund. Sugestia inițială a aparținut unui oficial olandez **C. A. W. Hirschmann.** Acest domn căruia, desigur, englezii i-au „vîndut patentul" jocului, s-a adresat pentru sprijin, în anul 1902, **Angliei.** Dar bătrînul **Albion** nu era interesat într-o administrație internațională a jocului pe care-l considera un „business" în exclusivitate. **Hirschmann** s-a îndreptat atunci spre **„Uniunea franceză a Societăților sporturilor atletice"** care, spre deosebire de vecinii ei de dincolo de Canal, a recunoscut necesitatea unui asemenea organism, acționînd imediat. Astfel, la 21 mai 1904, 7 oameni s-au întrunit la **Paris,** în **Rue St. Honoré,** reprezentînd soccerele din **Franța, Belgia, Danemarca, Olanda, Spania, Suedia** și **Elveția.** În timpul adunării, federația germană și-a trimis telegrafic adeziunea, astfel că aceste 8 țări au devenit membri fondatori ai **Federației Internaționale de Fotbal Asociație — F.I.F.A.**

Și dacă englezii, părinții fotbalului, n-au subscris acestei inițiative, în schimb **Spania,** care nici măcar n-avea o federație națională, a aderat la ea, prin reprezentantul clubului **F. C. Madrid** !

Primul președinte al F.I.F.A. a fost francezul **Robert Guerin** care a făcut multe diligențe pentru a obține aderarea **Angliei.** Eforturile lui fiind însă întîmpinate, la început, cu refuz, el n-a mai acceptat să candideze în 1906 la președinție deși între timp englezii deveniseră și ei membrii F.I.F.A. Astfel, la **Berna,** președinte a fost ales **englezul Woolfall,** iar **Hirschmann,** pioner al fotbalului mondial, a devenit secretar general onorific, funcție în care a rămas pînă în anul 1931.

Pînă în anul 1911, F.I.F.A. s-a limitat la „bătrînul continent", în acel an **America de Sud,** în frunte cu **Argentina** a subscris la acest organism internațional. Trei ani, mai tîrziu asociația număra 24 de țări, în 1938 — **51,** în 1954 ajungînd la 85 de membri, ca recent, în urma afilierii federațiilor din **Aden, Bahamas, Bahrein, Barbados, Gambia** și **Malawi,** F.I.F.A. să numere 135 de membri.

Astfel, pe bună dreptate, Federația Internațională de Fotbal Asociație, al cărui sediu a fost transferat la Zürich în 1932, se poate mîndri cu un număr impresionant de țări al căror soccer național aderă la principiile sale, militînd pentru răspîndirea pe mai departe a fotbalului în lume, pentru promovarea balonului rotund și a fair-play-ului.

— p. sl. —

UN VIITOR ASPARUHOV?

Fără îndoială, se pot spune o mulțime de lucruri despre incisivul atacant englez *Robert Denis Latchford* ; despre *Viaceslav Cianov,* un portar stil *Iașin* ; despre bătăiosul scoțian *Richard Hartford* ; despre finii dribleuri *Göemen Necati* sau *Jacinto,* și încă mulți, mulți alții. Turneul U.E.F.A. din acest an i-a plasat pe orbita consacrării și, desigur, numele lor vor reveni cu majuscule în coloanele ziarelor, repetate pe calea undelor.

Rîndurile de mai jos, le vom rezerva însă unuia mai bun dintre cei buni : PAVEL PANOV (Bulgaria) unul dintre puncheurii turneului : șase goluri marcate.

Despre *Pavel Panov* (născut la 16.IX.1950) se poate spune, pe drept cuvînt, că este unul dintre acei jucători care, singuri, pot decide soarta unei partide. Ne-am convins de acest adevăr în ambele meciuri în care l-am văzut jucînd : cu *U.R.S.S.* în semifinala de la *Dresda* și cu *R.D.G.* în finala turneului U.E.F.A. Pentru că, accentuăm, *Panov* nu este numai un excelent realizator, cu un șut necruțător, ci și un foarte bun tehnician (golurile sale din semifinala cu *U.R.S.S.* fiind rezultatul unor execuții deosebit de spectaculoase), dar mai ales pentru că *Pavel Panov* a fost în același timp și conducătorul echipei sale, dirijorul acțiunilor ei ofensive. Calm tot timpul (chiar și atunci cînd, în finală, arbitrul le-a refuzat cel puțin două penaltiuri), lucid, încurajîndu-și permanent coechipierii, luptînd din primul și pînă în ultimul minut de joc, cu toate că era mereu „căutat" pentru a fi oprit cu orice preț din acțiuni.

După finală, seara, tîrziu, cineva îl interpela cu *„Bravo Asparuhov !".*

— *Aș ! Asparuhov e mare...*

Și deschisese larg brațele, vroind parcă să arate întensitatea valorii vedetei bulgare.

— *...pe cînd eu...*

Este și un băiat foarte modest purtătorul tricoului cu nr. 11 al cîștigătoarei ediției din acest an a Turneului U.E.F.A.

Cei mai mulți dintre gazetarii și oficialii prezenți la *Leipzig* l-au considerat pe Panov ca cel mai valoros jucător al turneului. Și pe bună dreptate. Pentru că nu vedem care din ceilalți... evidențiați ai stadioanelor din *Magdeburg, Dresda, Karl Marx Stadt, Weimar* etc. ar fi putut însuma toate însușirile etalate de atacantul sofiot în cele cinci partide susținute de *Bulgaria :* tehnică excelentă, forță, luciditate, ambiție, calm etc.

L. D.

Iată-l pe Panov (nr. 11) într-un spectaculos plonjon

PARADA VEDETELOR PE „LUJNIKI"

Un turneu inedit, o adevărată paradă a „stelelor" la diferite eșaloane, s-a desfășurat recent pe marele stadion moscovit „Lujniki". Au evoluat patru reprezentative naționale : A, olimpică, de tineret și juniori. Conducerea tehnică, în frunte cu *Gavril Kacialin,* a avut astfel prilejul să facă o amplă trecere în revistă a elementelor pe care poate conta în vederea întîlnirilor internaționale viitoare, să vadă la lucru pe cei cu care speră să obțină calificarea pentru Mexic, dar și pe cei care ar putea întări lotul în Mexic. Fiecare reprezentativă a jucat cîte două meciuri, în două zile consecutive, deci examen și de rezistență : *echipa A—echipa de tineret* 4—0 (2—0) și *echipa olimpică—echipa de juniori* 0—0 (4—3 la 11 m) în prima zi ; *echipa A—echipa olimpică* 1—0 (1—0) și *echipa de tineret—echipa de juniori* 1—1 (6—5 la 11 m) a doua zi.

Pe rînd au intrat în arenă consacrați ca *Rudacov, Sesternev, Ponomarev, Hurtsilava, Metreveli, Evriujihin,* candidați la primul lot ca *Kiricenko, Nodea, Kuzmin, Tcacenko* și speranțe ca *Pilgun, Borisenko* sau juniorii care au ocupat recent locul trei la Turneul U.E.F.A.

Pe scurt, un turneu extrem de interesant și util.

PERFORMERI AI SEZONULUI 1968-69...

În toate țările europene au luat sfîrșit campionatele, deci se cunosc noile laureate, și în marea lor majoritate s-au încheiat și jocurile de cupă. Un prim bilanț, subliniază o performanță destul de rar realizată în fotbal : 6 echipe (deocamdată) au reușit „eventul" campionat-cupă. Este vorba de cîteva nume cunoscute și altele mai puțin cunoscute, dar nu mai puțin merituoase : *Celtic Glagsow* (Scoția), *T.S.K.A. Sofia* (Bulgaria), *Bayern München* (R. F. a Germaniei), *Feyenoörd Rotterdam* (Olanda), *BK Kopenhagen* (Danemarca), *Lyn Oslo* (Norvegia).

CARNET EXTERN

Toate acestea vor figura, sigur, pe lista participantelor la viitoarea ediție a „Cupei campionilor europeni", lăsînd însă, loc finaliștilor cupei în „Cupa cupelor" (Rangers Glasgow, Levski Sofia, Schalke 04, PSV Eindhoven, Frem Copenhaga, Skjöndalen). În schimb, vor lipsi nume tot atît de cunoscute ba poate chiar mai mari : *Manchester United, Anderlecht Bruxelles, Ajax Amsterdam, Partizan Belgrad...*

Acesta-i fotbalul !...

NICI UN PUNCT PENTRU 0-0!

Problema măririi eficacității echipelor în campionate și în alte partide oficiale, mult redusă în ultimii ani din cauza jocului strict defensiv, preocupă în mod special pe conducătorii fotbalului italian. Spunem în mod special pentru că în campionatul din această țară se înregistrează cele mai multe scoruri minime de 1—0, ca să nu mai vorbim de rezultatele „albe". În ultima ediție, din 240 de meciuri 46 s-au terminat cu scorul de 0—0 !... Pentru a stimula productivitatea liniilor de atac, forul italian a decis ca începînd cu sezonul 1969/70 la meciurile încheiate cu 0—0 să nu se mai acorde nici un punct. Măsura va fi experimentată, deocamdată, în campionatul meciurilor de tineret.

Ar fi o soluție.

MEXICANII NU SE TEM

Se pare că pe mexicani nu-i deranjează în nici un fel locul unde joacă, vrem să spunem că nu resimt diferențele de altitudine, ținînd cont că ei coboară de la peste 2 000 m la înălțimi joase. Dovadă că și-au propus să revină anul viitor pe continentul nostru, pentru un turneu în R. F. a Germaniei, Italia și — eventual — Elveția, care să le desăvîrșească pregătirile în vederea turneului final C. M. Înainte însă, vor invita în Mexic echipele naționale ale Belgiei și Suediei.

În schimb, europenii își fac mari griji din problema adaptării la altitudinea mexicană...